

דקס שניירת עלונו הוא נוסכנה דלח' ונצ'ר' אפי' אונלוה ושניירתה א"כ אצ"ל צנועקה דחונ' לשונור הצונים וחסולכיס ע"ג הצית אי' לחו דליותה התורה ונ"ל דלר"ך לעשות דבר לוונן פועל"י הנוקצ"ל שבר אשר ע"נו בן עושים לקצ"ל שבר אין זה צכלל סכנה כי יעשו צעלונס צאופן זה לשונור את נפסם באשר עליהם ג"כ נולות ושניירתה וסתורה ליותה נולות זו לצעה"צ לעשות ונעקה נסנור ולא ישים דונים צציתו זה ודאי אינו דונה כלל לני שמושה דבר לשונור עלונו ון הסכנה:

והא דצאונת אין ונצרכין על דבר שפושין לשונור ון הסכנה וסיה צכלל הוללות ושניירתה את נפשותיכם י"ל דהוי רוב פענויס שלא ע"י מעשה כגון שלא לילך תחת קיר נטוי וכיו"צ שלא לקרצ לווקוס סכנה וצדד' שאין צו מעשה אין ונצרכין כונ"ש הגר"א צצאור"י לאו"ה סי' ג' דנהי"ל אין ונצרכין על שנייטת כספים דאין צו ונעשה ע"כ לא תקנו ע"ז צרכה כלל כונ"ש האחרונים דלא חלקו צצרכות פענויס כך ופענויס כך:

ועוד י"ל ג"כ עפיונ"ש צהגר"א סי' הנ"ל דנה"ט אין ונצרכין על ויס אחרונים נשוס דאין ונצרכין על הפרעניות דהיינו ונלח קדונית וכל דבר ס"י צכנה צדד' הנצ"ר שזיך אין ונצרכין זה י"ל ג"כ כוונת הרונצ"ס ז"ל אצל צצונה ביתו גופ' אין צו פרעניות ואדרבה זהו איישוב העולם ורק כי לר"ך לשונור צצנינו שלא יצא לדי סכנה ונונילא לא יהי' סכנה וכולו עוז שפיר ונצרכין ונש"א"כ שם ונינו הפרעניות הוא הונלח קדונית עלונו צעילס וד"ק וע"י צכ' ונחת חינוך נולות תקנונו שהעיר ג"כ צזה על הרונצ"ס:

א ג' צ' צונק' ע"ז דק כיצ דקאונר הש"ס נצצנינו נשוס פגוני' לא תניק עליהם צרזל כתיב וחק' ונע"ל הא אפשר להחליק האצן ע"י אצן אחר כונו שאנו רואין שנונילאין פגונות הסכין ע"י שיפשוך צאצן. והנה לפע"ד יש חילוק גדול צין פגונות דעלנול (נחנך פגונות שנעשו ע"י צצירת אצנים דקיימו פגונות ועקונות גדולות דודאי אי אפשר ע"י השחתת אצן צאצן. תדע דקאונר ננצרינחו דע"כ לר"ך לחתוך ולחלוץ וסיה לרורות גדולות ואפי' צצכין דעלנול אס נעשה פגונה גדולה שדונה לשצירה ודאי ג"כ א"א ע"י השחתות צאצן רק ע"י נעשה אונן צכלי צרזל וכדונה כידוע. ידיר"ש.

ה"ק ונצרכי ליצ ווינקלער ח"פ.

סימן ד'

לכבוד ידידי הרב הגאון הנופיקים
ויהי וואלף צריינר אצד"ק טאצ י"ג.

ראיתי צקצרו היקר ה' נחלת צנינון סי' א' (ני"ש ע"ד ונה שהעיר הגאון נופאקס ז"ל לונה אין הופרין הל"ית צצגד של עליה אס ונהר לונה אין תופרין ואס פקול צזה ונה פקול יש צו. וע"ז השיצ צסי' הנ"ל עפ"י דצרי ון חת"ס צא"ה סי' ה' צענין תפילין של צ' עורות דעל ידי צצוק לא חצי' כחדים אצל ע"י תפירה הוה חלד ונלח וסיה צ כעור אחד: וא"כ הכא צנולות עשיית ל"ית דולותן לעשות

ונקרי אאלק"ש ושכ צשא"א החדשות צהגה' הציא דצרי צ"י הנ"ל וחק' עליו ג"כ צסס הגאון וולוצלין ונגנור' דצצת הנ"ל וכן רלית צחתן קופר הציא צסס תסונת צ"א ע"י"ש. והנה ונה סלא הציא ונגנור' דצילה סהציא ונע"ל י"ל דקי"ל כונ"ש קלת אחרונים דצצ' ר"ל אינו רק ונדרצנן כונ"ש ונהי' פסחים דק פיה ע"ש וא"כ הכא צגנור' דליכא רק חששא דלנוח עצי' כתישה וי"ל דדרצנן לא חיישי' דלילנוח עצי' כתישה ונש"א"כ צודאי. ואפשר לוונר דגס לנאן דקי"ל דצצרי ר"ל הוא ונה"ת ונינו הצ"י צגוני' זו סאלק"ש רק צנוקה והזדונן לכ"ש ונדרצנן. וי"י צצית צצית אצרהס חלו"ה סי' א' סהאר"ך צפרט זה צנפלחות ולפ"יו סהעלה שס דצצרת הצ"י צכה"ג חסוצ אפלנק"ש הוא נשוס הוילי ואי ונהרנוי ל"י ונונינו יע"ש. לפ"י א"ש ג"כ ונהא דצילה לפונ"ש תהוס' צפסחים דוני' דצונידי דל"ש ליא הוילי וגצי כיסוי הדס הוי וידי דלא סכיה דקר נעון ואפר כירה כונ"ש תהוס' סס ד"ח ע"א ד"ה א"ה סוצ חסוצ אאלק"ש וספיר אונרי' עדל"ת וד"ק. וע"י צישינ"ק סי' י"ד הירון נלה ע"ד הצ"י ע"י"ש ונעני"ד אפשר לייצב דהא תהוס' צנו' סצת ד' ק"ל ע"צ הוה קצרי דהיכא דגלי קרס דחי כגון ונילה צצצת ל"א קצרת דר"ל דאלק"ש אלא דהוכח' ונונילה צצצרת דג"כ ילפי' ונקרס דצצר אעפ"י אצרה' צד' קל"ג אי איכא אה' ליעצד אה' וכדרי"ל. ונלע"ד דהא הך קצרי דר"ל י"ל צצ' אופנים א' דילפי' ונקרס כונו דילפי' ונכונה דוכתי דש"ק ונוילה סלצ"י אינו דוח' יו"ט והקשה צהוס' ו' יצנוות ד' ה' דנילך ונה להיפך דאין עדל"ת דהא ילפי' ונצקר או ונהא לצדו ותי' דש"א"ה דלא צע"ל ונולות צכך דהא אפשר לנחמ' וע"י צהוס' דקי"ל דצצרה גמור' היא דלא כהרונצ"ן והרשצ"א ו' סצת פי"צ וא"כ ונקרס זה י"ל יליך ר"ל לכל עדל"ת האיד' דאפלנק"ש דלא דחי וק"ו הוא כוונן. וא"כ לפ"י ודאי כוון קצרי הצ"י דהתורה לא איירי וננקרה שנעשה דלא אפשר צצעת' זו כיון דצכלל אלק"ש לא דחי. אלא די"ל עוד דצצרה היא כיון דנועס דחי הוא האיד' דאפלנק"ש לא דחי וע"י צצות קול ארי' סי' א' וסי' צ' דהוה כונו דצרי סילני' א"כ לפ"י וידאי אין חילוק דאפי' אס צדדך ונקר' לא אפשר הוה בלא אפלנק"ש. וא"כ לפ"י צזה יס לקיים קצרת תהוס' דהאיד' דגלי קרס י"ל דל"ש קצרי ר"ל היינו דליכ' לנילך ונקרס דצקר או ונהא לצדו אצל ונינו קצרה היא דלא דחי כהנ"ל וכיון דאינו רק ונקצרי צזה שפיר אונרי' דהאיד' דא"א אפי' צדדך ונקרה ל"ה אלק"ש כיון דליכא לנילך ונקרס אצל הצ"י הא קאי אכל עשה דחי ל"ה צכל התורה צזה שפיר ילפי' ונקרסי דש"ק ונש"א"כ וסוצ י"ל כצצרת' דאס צכלל אלק"ש אפי' אס צצעת' צדדך ונקר' אאלק"ש עכ"ז ונקרי אפלנק"ש כצצרי צ"י וסאני ויילה דגלי קרס וכוני"ש צהוס' וד"ק:

צ | **הרשעה** ונע"ל ע"ד הרונצ"ס פי"א ונה' צרכות ה' ד' שבי דלחכי אין

ונצרכין על נעילת ויס אחרונים נשוס שצח רק להיל' ונכנה. וחק' ונעלהו א"כ לונה כהצ להלן צה' י"צ דונצרכין על עשיית ונעקה והוא רק להכלל ונכנת נפילה. והנה י"ל צפשיעות

לעשות גדיל וענף כו"ש צומק' נמחות דף ל"ט
וכיון דלפי דברי החת"ס דהתפירה נמשכה
כח' וא"כ הוא כמו צגד עליו ואי אפשר לעשות
גדיל דהתורה חנורה לעשות הגדיל צלילית
ונחלק שם צין קשר להפירה. כן תו"ד:

ולענ"ד יש להציא רא"י דאין חילוק צין
תפירה לקשירה לענין זה דהא הצ"י
ק"י י"ח וכן צונג"א סק"ג הציא דברי צ"ה
לעשות שני נקצים לתלות הלי"ת דתכיפה אחת
אינו חצור. והונג"א הקשה עליו דא"כ האריך
אזריקין צגונג"א ש"נו קשר עליון דאורייתא דאל"כ
האריך ונלינו דהתורה התירה כלאים צלילית
דהא קג"י לקשור צלל קיינא דלל הוא חצור
לענין כלאים. ולדעת צ"ה צ"י נקצים הא צלל"ה
הוא חצור דהא הוי צ' תכיפות. ולדעת הרונצ"ס
דק"ל דצ' תכיפות א"ל לקשור ודאי קש"י אלא
אפי' לדעת הטור דלריך לקשור נא"י הא
דאזריקין קשר עליון דאורייתא והא החצור
אינו נולד הקשר לצד אלא נודין צ' תכיפות
עיי"ס. אלמא דהך צ' תכיפות לאו נשום קשירה
אלא נשעם הפירה דזה לענין ונלכת שצת
ובלאים אחרת דהוא חצור ונתקיים נשום תפירה
ותדע דהא להרונצ"ס אפי' קשירה אינו לריכה
א"כ הכל נשעם תפירה ונה לי תפירה צונחט
או תפירה כו"ס:

ועוד נלענ"ד רא"י גונורה דאפי' צארוגה
דהוא חצור יותר נתפירה כמו דנוכח
נח"ה חת"ס הכ"ל ונ"נו כשר לגבי לילית ונהא
דאזריקין צונחט דף ונ"צ וסוכה דף כ"י אר"י
א"ר עשא' ונן הקולין ונן הכיוון ונן הגרד"י
פסולה ונן הקיסקין כשרה והטעם נשום דאינו
עש"י לשונה ולקטוואל אפי' ונן הקיסק"י פסול
דצ"י גם טווי"י לשונה ופירש"י ז"ל ונן הכיוון
כגון טלית שתפרוהו או ששבו זה אינור' צנחט
וראשי חוטין הלוי' זה ונהן גדלו הלי"ת.
אלמא צהר"י דאפי' ע"י תפירה צגד ה"י הלי"ת
בשרים אי לא נשום עש"י דהוא שלל לשונה
ונן הגרד"י פירש"י ל שכולים צקוק הטלית
נותר הארוגה וגדל שם הלי"ת וניה וזה.
א"כ אפי' צארוגה ה"י נחשצה לילית אי לאו
נשום עש"י לשונה. — [והנחצר השיצ לי אז
ונ"נו לפי פירוש הרונצ"ס דמפרש נשום צווי
ונלוח יש וקוס לדינא] ועיין צומק' שצת דף
קל"ט דיואל"ט כבסקסי כילה כלומר דאע"ג
דלא שייך למלצ"ש ונ"נו שרי ופריך צגונג"א
והיואל צטלית שאינו ונלוח כהלכת' דחייב
ות' צגונג"א שאני לילית דחסידי ולא צטלו אגב
צגד נשאי"כ כבסק"י הנ"ל. ועי' צרונצ"ס פ"י ט
נה' שצת דפי' כבסקי מלל. והיינו מנוק הטלית
וצגד. ולא נשכי הגונר' לחלק צין טלית להנ"ל
דשם ע"י קשר ולא הוא כאחדים נשאי"כ הך
כבסק"י. איכ נשונע דלא שאני צין קשורי
להנ"ל ודוק. — ועי' צר"פ אלו קשרים דרלוועת
נענל וחגר דהם ע"י קשירה וצלל רלוועת
אינם כלי אלמא דצקשירה הוא בחדא. וצונחט
דף ל"ה לא פסלינן קשירה צנפסק רלוועה של
הפילין אלא נשום וקשרתם קשירה תונה ופירש"י ל
נאה ותונה. ושם א"ל ר"א לרי' אפי' ונהו
לנחפרי' ועי"ל' הפירות לגו א"ל פוק חזי ונה
עמא דצר. ושם פלוגתת רש"י והוק' צשם ר"ה
רש"י פשט לאקורא ור"ה להתירא והיינו נשום
דתפירה לגו אי הוא נאה יותר נקשירה. אלל

לענין חצור נשונע דאינו כ"נו צין קשירה לתפירה
ועי' צארו"ה ק"י ל"ג וצט"ז ס"ס. ולענ"ד צפשיטות
דהיינו טעו"י דלא תופרין הלי"ת נשום הא
דאזריקין צונחט ל"ה צטלית שנקרע תוך ג'
דאין תופרין. ולפירש"י ל' נשום דאזריקין דישתייר
נחוט התפירה ויוסיף עליו ז' לילית וכס"כ
ד"ש לגזור כן צתפירת לילית ואפי' לפי הרע"ס
נשום דלית צ' תורת צגד צנקרע תוך ג'
ואפי' תפרה כמאן דפסיק דוני' ונ"נו פשיטא
ד"ש לגזור צתפירת לילית דיתפור גם צהאי
גונג"א. או י"ל צתפירת לילית גם הרע"ס ונודה
לצצרת רש"י ל' כנלענ"ד. — ועי' צארו"ה ק"י
ש"א צונג"א קקל"ד גבי פלול"ט שנוחצר לצגד
דפסק הרונ"א דנוותר' להלי"א. והציא הונג"א
צשם צ"ש דדוקא ונחצר ע"י תפיר' צ' תכיפות
ולא ע"י קשירה. לכאור' זה ה"י רא"י לרצרי
הדר"ג ועי' צא"ר שנוחצר כ"י צט"ז שם פליג
ע"ז ועי' צתומ' שצת אלא דונ"נו אין ענין
לזה דעכ"פ הא לריך לייצצ הראיו' שהצחנו
דגם תפירה כשר ללילית ועכ"ה קצרתו אינו
דונ"נו קרע גדיל גם צתפירה ועי' צת' הר
הנור ק"י א"י. — ידדו"ס:

ה"ק נורדכי ליצ ווינקלער ח"פ צרעמזואל.

שימן ד'

צ"ה פה נחלד יל"ז פ' פנחס תרס"ה לפ"ק.
שוכ"ט לכבוד הה"ג ונ"ה שונען
ג"ל כ"י דיין ונלוח צק' האלנוין יע"א.

ע"ד אשר עלה לפניו צפיקא חס הרלוועת
בשיעורם כשעורה חס נפסקו צרחצה
עד שלל נשאר כשיעור ונהו. ונעכ"ת וציא
ראיית להכשיר ואח"כ הציא דצרי קסת הקופר
צשם פרונ"ג דונקופק אי ונהני תפירה צה.
נשונע דפשיטא ליה דצלל"ה פסול. ונעכ"ת
השיצ עדי' דתפירה גרוע. והנה צקי' כ"ו קק"ד
שם צא"א יולא צרור דפסול לפ"ד צנ"ד דהעולם
אינם נזכרין צתפילין של יד צונקוס ההדוק
צכפל שפסק ולא נשאר כשיעור וגרדונו'
רלוועת פסולים ושם לא שייך נש"כ ונעכ"ת.
והנה כ"ה וציא רא"י נחצר הנודולדלופגינות
נחצר דצעי עד כזית נקתייע ונק"כ צשם השצרי
שוכשיר אחרוג שפסק פטונתו עד רוצה
והצצרי ק"י ל"ה וציא ונפרק קונא דחולין
צקוג' דרוז דליק' ונרשא של עולה וא"ל'
תניינה וע"ז השיצ צגונג"א דפלי ליה. ואי נשום
לנתחיה ולא נתחיה לנתחיה ה"א היכא דנתח
לגונרי אלל היכא דליק' לית לן צה. וכן צא"ל'
תניינה אלמא דנחצר צונקל'תו אע"ג שפסק
רוצא וקרי ליה תניינה ולא נתחיה לנתחיה.
ודצרינו ודאי נועים לקצרת כ"ה אלל דלפי
עכ"ד דלא שייכים כצרות הנ"ל וכן פגינות
נחצר לענין זה דודאי האריך דלא תליא צשיעורא
רק שצריך להיות שלם או רצוע בנחצה איזה
דפיקא או פגינות אינו נפסיק כלל דהא
שיעור הנחצה ג"כ אינו נעכצ כונש"כ הרונצ"ס
ז"ל שפ"צ ונהלכות צית הצחירה רק שישאר
לדי הנעכרה אלל צונקוס דתליא צשיעור פשיטא
דאם חקר כל שהו דפסול ולא ונהני כלל
כונש"כ צומק' ר"ה דף י"ג וי' סאה חקר קורטיצ
הנוקוה פסולה. כצילה אובלין נעמא חקר כ"ש
אינו